

Alkotmánybíróság részére
1535 Budapest, Pf. 773.

a Fővárosi Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1367 - 0/2018	
Érkezett: 2018 SZEPT 10.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 7 db	

Alulírott [redacted] (anyja neve: [redacted] születési helye, ideje: [redacted] lakcíme: [redacted] adóazonosító jele: [redacted] **Indítványozó** a Fővárosi Törvényszék **105.K.700.493/2018/15.** számú végzése (a továbbiakban: Végzés) ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Végzés alaptörvény-ellenességét, mivel az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (7) bekezdését, és azt az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg.

2. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Bírósági Határozatok Gyűjteményének közzétételével kapcsolatban a bíróságokra háruló feladatok végrehajtásáról szóló 13/2016. (XII. 22.) OBH utasítás (a továbbiakban: OBH utasítás) 2. § 4. pont 4.3. alpontjának alaptörvény-ellenességét, mivel az sérti az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését, ellentétes a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: BSZI) 163. § (1) bekezdésével, ezért sérti a jogalkotásról szóló 2010. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 24. § (1) bekezdését, és azt az Abtv. 37. §-a és 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Indokaim a következők:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

1.1. A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

2017. november 24. napján bejelentést nyújtottam be az alpereshez a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 43/H. § (1) bekezdése alapján, melyben a kifogásoltam a [redacted] a [redacted] honlapon, valamint kültéri és beltéri plakátokon, a [redacted] hasznosításhoz kapcsolódó állattartás közismert körülményeivel szemben alkalmazott kommunikációt, amelyben a [redacted] „boldog bocik”, „elégedett tehenek”, „Magyarország legboldogabb tehenei” fordulatokat használta. A kifejezések használatának alapja a farm infrastruktúrája (pl. az istálló oldalfalai leereszthetőek, közel van az istállóhoz az etetőtér, a fejőházba vezető út gumimatrac-alapú stb.)

A bejelentés alapjául röviden ismertettem a nagyüzemi állattartás körülményeit, amelyek ismeretében álláspontom szerint nem lehet a fenti kifejezéseket használni, mivel a nagyüzemi állattartás élettani hatásai összevethetetlenül károsabbak annál, amit a reklámozott infrastruktúra kompenzálni tudna, azaz a kifogásolt kifejezések megtévesztőek. A formanyomtatványban megjelöltem a kért bizonyítékokat.

A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) a bejelentés alapján adatszolgáltatásra hívta fel a [REDACTED] [REDACTED] amely arra irányult, hogy – a bejelentésben egyébként nem kifogásolt – infrastrukturális körülmények valósak-e, ezt a [REDACTED] igazolta is.

A GVH ezalapján meghozta a B/1039-010/2017. számú végzését (a továbbiakban: GVH végzése), amelyben megállapította, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának nincs alapja.

A GVH végzése indokolása szerint

- az infrastrukturális körülmények valósak, a tehenek közérzetének javítását szolgálják,
- a fogyasztók tisztában vannak a nagyüzemi állattartás körülményeivel,
- a környezettudatos fogyasztók számára egyéb választási lehetőségek és tájékozási lehetőségek egyaránt nyitva állnak,
- a boldog és elégedett tehenek kifejezések a reklám természetéből fakadó túlzások.

A GVH végzésében a bejelentő terhére róttá, hogy nem terjedt ki a bejelentés arra, hogy a bejelentésben kifogásolt jelzők alkalmasak-e a fogyasztók üzleti döntésének befolyásolására (például a magasabb minőség látszatát keltve), ezért azt nem vizsgálta. Megjegyzendő, hogy a GVH végzése nem tért ki annak az indokolására, hogy a bejelentésben kifejezetten is kifogásolt „Magyarország legboldogabb tehenei” kifejezés versenyjogi szempontból miért aggálytalan.

A GVH végzése ellen keresetet nyújtottam be, amelyben a következőket kifogásoltam:

- az indokolás magyarázat nélkül köztudomásúnak állított be olyan tényt, amely valójában nem az: az átlagosan tájékozott fogyasztó többek között épp a bejelentésben kifogásolthoz hasonló tartalmú közlések miatt nem ismeri a nagyüzemi állattartás körülményeit (megjegyzem: az átlagosan tájékozott fogyasztóval szemben ez nem is elvárás),
- a GVH végzésének indokolása kirívóan észszerőtlen,
- a GVH a bejelentésben nem vitatott infrastrukturális körülményekre folytatott le tényállás-tisztázást, ami a bejelentés szempontjából irreleváns volt,
- a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 26. §-ának (1) bekezdése nem kívánja meg a közérdek vizsgálatát,
- a GVH megsértette a tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő jogomat azzal, hogy nem a bejelentés tárgyát vizsgálta, és nem abban hozott döntést,

- a GVH eljárásának tárgyánál fogva ki kellett volna terjednie arra, hogy a kifogásolt közlések alkalmasak-e a fogyasztói döntések befolyásolására,
- iratellenes a GVH végzésének az a megállapítása, amely szerint a "bejelentő bejelentésben foglalt kifogásai arra irányultak, hogy a bejelentett önmagában az általa bemutatott állattartási körülményekre alapozva, szemben a tejipari állattartás közismert körülményeivel megalapozottan nevezi "boldog bociknak" az általa hasznosított állatokat", mivel a bejelentés a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján azt kifogásolta, hogy általában egy tejipari cég - figyelemmel a tejipar általános gyakorlatára - nem hívhatja az általa tartott teheneket "boldognak",
- a tényeket a GVH végzése rendkívül hamis színben állította be abban a tekintetben, hogy a kérelmezett reklámkommunikációja a "boldog", "elégedett" jelzőket azon okból használta, hogy azokkal a tehenészet modern körülményeit mutassa be. Ezzel szemben a reklámszöveg nem köti egyértelműen össze a tehenészet jó körülményeit a tehenek állított "boldogságával". Ennél is fontosabb azonban, hogy a "boldogság", "elégedettség" a szarvasmarhánál csakúgy, mint az embernél, számos életkörülmény együttes hatásából áll össze. A tejipar a fent leírt módon folyamatos, súlyos traumát okoz az általa használt állatoknak, és végső soron előbb vagy utóbb az életüket is elveszi. Nyilvánvaló, hogy pl. egy állatvédő által fenntartott farmon, ahol nincs folyamatos mesterséges megtermékenyítés, ahol az állatok a szabadban, a napfényben legelhetnek, ahol nem veszik el tőlük a borjaikat, és ahol nem vágják le őket, boldogabbak még akkor is, ha esetleg az adott menhelyen nincs gumimatrac alapú járda.

A kereset alátámasztására olyan kutatási eredményeket hivatkoztam be, amelyek bizonyítják, hogy

- az állatok jólléte nincs egyenes összefüggésben a technológiai fejlettséggel,
- a fogyasztók döntéseik során kapcsolatot teremtenek az állattartási körülmények és az állatból készült termékek ízletesebb volta között,
- a kedvezőbb állattartási körülményekről adott tájékoztatás növeli a fogyasztók fizetési hajlandóságát,
- az állati eredetű élelmiszerek közötti választás során a fogyasztók figyelembe veszik az állattartás etikai vonzatait is.

Azaz a tárgykör, amelyben a GVH döntést hozott, egy alaposan kutatott terület, és a kutatások eredményei homlokegyenesen ellentétesek a GVH nem indokolt álláspontjával.

A keresetet a Fővárosi Törvényszék befogadta, és egyben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 27. § (1) bekezdése alapján felhívott a kötelező jogi képviselő pótlására. Szükségesnek tartom megjegyezni, hogy ez súlyos eljárási szabálysértés volt: a Tpt. további értelmezést nem igénylő, egyértelmű rendelkezése szerint e perekben a jogi képviselő nem kötelező [Tpt. 43/H. § (10) bekezdése szerint a természetes személy bejelentő számára a perben a jogi képviselő nem kötelező].

A további bírósági beadványokban a következőkre tértem ki:

- a GVH köteles lett volna érdemben vizsgálni a beadványt, a beadvány tartalma alapján,

- a GVH végzése nem az Fttv. 4. § (1) bekezdése szerinti követelményeket várja el a fogyasztóktól,
- a GVH más mércét használt, mint ha ugyanezeket a kérdéseket versenyfelügyeleti eljárásban vizsgálta volna,
- a GVH végzésében megjelenő mérlegelésen alapuló döntésekre, amelyek mérlegelési szempontjait a GVH nem közölte, így határozata egyaránt sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését és a Kp. 85. § (5) bekezdését,
- önmagában sérti azt a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy a GVH eljárásában nem volt tekintettel az adott területre vonatkozó tudományos eredményekre,
- a haszonállatok boldogsága nem költői túlzás, hanem az állatok jóllétével összefüggésben értelmezhető és használt bevett kifejezés,
- a nagyüzemi állattartás tényleges gyakorlata,
- a haszonállatok jóllétét a nagyüzemi állattartásnál jobban figyelembe vevő farmok léte, emellett haszonállatokat is fogadó menhelyek léte (a boldogságfogalommal összefüggésben),
- az állatok jóllétére hivatkozás bizonyítottan önálló marketingértékkel bír,
- a GVH által hivatkozott bírósági gyakorlat nem hozzáférhető,
- a bejelentés megfelelt a formanyomtatványnak, sérti a Tpv. 43/H. § (1) bekezdését, hogy a GVH ettől többet várt volna el,
- a GVH oly mértékben sem vizsgálta meg a bejelentést, hogy a versenyjogi jogsértés valószínűsítéséig eljuthasson,
- a GVH által hiányolt adatok nyilvános adatok, így azok a Tpv. 43/H. § (1a) bekezdése alapján nem kérhetők a bejelentőtől.

A keresethez mellékeltem a hivatkozott tanulmányokat, és szükség szerint azok saját készítésű magyar fordítását.

A GVH a perben a következőkkel védekezett:

- pontos idézés és az adott ügyre való értelmezés nélkül hivatkozta az ügýtípus nem hozzáférhető bírósági gyakorlatát,
- hivatkozott arra, hogy – a nem hozzáférhető – gyakorlat szerint a GVH a bejelentésben hivatkozott adatokat vizsgálhatja,
- a GVH végzése utalt arra, hogy a bejelentésben kifogásolt közlések utalhatnak a termékek minőségére, ezt azonban külön nem kifogásoltam, és nem is támasztottam alá,
- mivel a keresetben hivatkozott információk (azaz az adott közlésre és az állattartásra vonatkozó kutatások) nem szerepeltek a bejelentésben, de ha szerepeltek volna, a GVH akkor sem jutott volna más eredményre,
- mivel a kifogásolt közlés – az infrastrukturális körülmények vonatkozásában – tényállítás, köteles volt azt vizsgálni.

A bírósági eljárásban a GVH a vonatkozó tudományos eredmények ismeretében is fenntartotta a végzésében tett indokolás nélküli megállapításait, melyek szerint az állatok boldogságáról beszélni költői túlzás, a fogyasztók ismerik a nagyüzemi állattartás körülményeit és hogy a kifogásolt tényállítások a reklám jellegéből fakadó túlzások.

A bíróság a keresetet elutasította.

A Végzés indokolása szerint:

- a bejelentési eljárásban a bejelentő jogai korlátozottak,
- a – nem megismerhető – bírósági gyakorlat alapján a GVH-t széleskörű mérlegelési jog illeti meg az eljárás megindításáról való döntéskor,
- a GVH tényállástisztázást folytatott le,
- nem szolgáltatam a GVH megállapításainak ellentmondó bizonyítékot,

A Végzés indokolása egyebekben röviden kifejezte egyetértését a GVH megállapításaival.

1.2. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Végzés ellen további jogorvoslatnak a Tptv. 43/H. § (10) bekezdése, valamint a Kp. 115. § (1) bekezdése alapján nincs helye. A Végzés ellen perújítási eljárás nincs folyamatban.

1.3. Az alkotmányjogi panaszbenyújtásának határideje

A Végzést a Törvényszék elektronikus úton kézbesítette, azt a peres eljárásbeli jogi képviselőm 2018. július 11-én vette át, tehát a jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt betartva nyújtom be.

1.4. Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az eljárásban bejelentőként és felperesként vagyok érintett. A jogalkotó a Tptv. 43/H. § (10) bekezdésében a bejelentő számára rendes jogorvoslati jogot biztosított. Ezzel megteremtette az érdemi, tisztességes eljárásban elbírálandó jogorvoslathoz való jogomat, amely a tárgybeli végzéssel sérült.

1.5. Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A GVH eljárásában olyan súlyos hibák történtek – nem a bejelentés tárgyának a vizsgálata, ezzel együtt a bejelentés egy kiemelten fontos részének teljes figyelmen kívül hagyása, a józan ésszel és a hozzáférhető tudományos eredményekkel egyaránt ellentétes következtetés, egyáltalán a vonatkozó ismeretek nélkül való döntés, a mérlegelést igénylő kérdések mérlegelési szempontok ismertetése nélkül való eldöntése –, amelyek a keresetnek megfelelő tartalmú döntést kellett volna eredményezzenek, ha a Törvényszék eljárása nem sérti szintén a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Az ügy kapcsán a következő alkotmányjogi jelentőségű kérdések merülnek fel:

- Megfelel-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak az eljárás, amelyben az eljáró hatóság egyszerre állítja azt, hogy kötve van a bejelentéshez, és vizsgál más kérdést?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak az az eljárás, ahol ezt az eljáró bíróság kifejezett kereseti kérelem ellenére indokolás nélkül hagyja helyben?
- Ha a jogalkotó biztosította a bejelentőnek a jogorvoslathoz való jogot, érvényesülhet-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított hatékony jogorvoslathoz való jog egy olyan eljárásban, ahol sem az eljáró hatóság, sem – az erre vonatkozó kereseti kérelem ellenére – a jogorvoslati fórumként eljáró bíróság nem indokolja, hogy a bejelentés egy részét miért nem vizsgálják?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak az a hatósági és bírósági eljárás, amely csak az egyik fél által megismerhető gyakorlat szerint folyik? Sérül-e egy ilyen eljárásban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság elvéből levezetett jogbiztonság követelménye?
- Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesül-e akkor, amikor a bíróság az eljárásban olyan jogi érvelést fogad el határozata alapjául, amely nem csak, hogy nem megismerhető gyakorlatra alapoz, de azt sem vezeti le, hogy a tárgybeli tényállás miért felelne meg a gyakorlatnak?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak az eljárás, ha a hatóság olyan nyilatkozatokat és bizonyítékokat vár el a bejelentőtől, amelyeket a vonatkozó jogszabályok szerint nem kell közölnie, és a kötelezően alkalmazandó formanyomtatvány alapján lehetősége sincs ezeket megadni?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak az a bírósági eljárás, amelyben a bíróság ezt az erre irányuló kifejezett kereseti jogi érvelés mellett is figyelmen kívül hagyja?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak az a hatósági döntés, ami egyszerre hagyja figyelmen kívül a racionalitást és a szorosan kapcsolódó tudományos eredményeket?
- Megfelel-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak az a bírósági eljárás, amelyben a bíróság egy ilyen döntést érdemi indokolás nélkül helybenhagy?
- Séríti-e az Alaptörvény VI. cikk (4) bekezdésében rögzített közérdekű adatokhoz való hozzáférés jogát az az OBH utasítás, amely az anonimizáltan kötelezően közzéteendő bírósági határozatok körét szűkebben határozza meg, mint a Bszi.?
- Érvényesülnek-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó eljárásjogi garanciák egy olyan eljárásban, amelyben a fentiek mind előfordultak?

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.1. A tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog sérelme

Szükségesnek tartom előrebocsátani, hogy a jelen indítványban nem azt kifogásolom, hogy akár a GVH, akár a törvényszék vétett egyes anyagi vagy eljárási hibákat, vagy hogy az eljárásban felhozott bizonyítékokat tölem eltérően értékelte.

Határozott meggyőződésemm azonban, hogy a jelen indítvány tárgyát képező eljárás – mind a GVH előtti eljárás, mind a Törvényszék előtti eljárás – oly mértékben volt észszerűtlen és jogszabálysértő, hogy az összességében már eléri a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét.

A 6/1998. (III. 11.) AB határozatra alapozó állandó alkotmánybíróági gyakorlat szerint a tisztességes eljárás követelményének teljesülése az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével ítéltető meg, és az az eljárásjogi garanciák érvényesülését is magában foglalja. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróóság állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jogból fakad a hatékony bírói jogvédelem követelménye is azzal, hogy önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, mivel az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

Az Alkotmánybíróóság megállapította azt is, hogy bár az alkotmányjogi panasznak nem a bizonyítékok felülmérlegelése a tárgya, az eljárási jogok nagyfokú csorbulása, a fél eszköztelenné válása elvezet a tisztességes eljáráshoz való jog sérelméhez [19/2015. (VI. 15.) AB határozat].

Az Alkotmánybíróóság a rendkívüli jogorvoslatokkal összefüggésben dolgozta ki azt az elvárást, hogy ha a jogalkotó létrehoz egy jogintézményt, akkor a kapcsolódó alkotmányossági követelményeknek akkor is teljesülnie kell, ha a jogintézmény léte nem szükségszerű [42/2004. (XI. 9.) AB határozat].

A jelen indítvány alapjául fekvő eljárást bejelentőként indítottam: főszabály szerint pedig nincs az Alaptörvényből fakadó követelmény arra, hogy a jogalkotó a bejelentő számára is jogorvoslati jogot biztosítson. Ha azonban ezt megteszi, akkor álláspontom szerint érvényesülnie kell a jogorvoslattal szembeni valamennyi alkotmányos követelménynek, különös tekintettel egyrészt arra, hogy Alkotmánybíróóság maga jelentette ki, hogy a tiszta bejelentői pozícióhoz képest a jogorvoslati jog az eljárási pozíció érdemi megváltozását jelenti [1893/B/2010. AB határozat], másrészt pedig arra, hogy a Tptv. 43/H. § (10) bekezdése a bejelentő számára rendes jogorvoslatot biztosít.

A jelen eljárásban álláspontom szerint már a GVH előtti eljárásban megvalósult a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, és ezt a bírósági eljárás sem orvosolta, ez a következőkben nyilvánult meg.

2.1.1. A bejelentés tárgya

Külön értelmezés nélkül is nyilvánvaló, hogy a GVH nem a bejelentés tárgyát vizsgálta: a bejelentés nem arra vonatkozott, hogy a tárgybeli üzemben ne lennének adottak a hirdetésekben megjelenő infrastrukturális feltételek, hanem arra, hogy ezen feltételek ellenére sem lehet beszélni az ottani haszonállatok boldogságáról. Ezt a GVH előtti eljárásban és a peres eljárásban is egyértelművé tettem, és részletesen kifejtettem azokat az okokat, amelyek ezt az állítást alátámasztják. Ehhez képest a Végzés nem tartalmaz érdemi indokolást sem arra nézve, hogy a GVH miért járt el helyesen akkor, amikor nem a bejelentésben kifogásolt körülményeket vizsgálta.

2.1.2. A bejelentés formája, a bejelentés kifogásolt hiányosságai

A GVH védekezése részben azon alapult, hogy a bejelentőnek kötelessége lett volna értékelni a kifogásolt magatartást abból a szempontból, hogy az pontosan milyen fogyasztóvédelmi vagy versenyjogi szabályba ütközik, és erre nézve kifejezett kifogást kellett volna előterjesztenie.

A jogszabályi helyzet ezzel szemben az, hogy a Tptv. 43/H. § (1) bekezdése alapján a bejelentőnek ilyen kötelezettsége nincs: aszerint a bejelentést a GVH által a honlapján közzétett formátumú, megfelelően kitöltött űrlap benyújtásával kell megtenni, amely űrlap tartalmazza különösen a bejelentő és a bejelentett azonosításához szükséges adatokat, a feltételezett jogsértés megjelölését, a feltételezett jogsértést megvalósító konkrét magatartás leírását, az érintett piac meghatározásához szükséges alapvető információkat, a feltételezett jogsértés időtartamát, a feltételezett jogsértéssel kapcsolatos állításokat alátámasztó tényeket és bizonyítékokat.

A tényleges helyzet pedig az, hogy a közzétett űrlap (elérhető: http://www.gvh.hu/szakmai_felhasznaloknak/urlapok/Tajekoztato_fogyasztos_uzleti_relam_bejel_urlap_ki.html) erre lehetőséget sem ad: az űrlap alapján a bejelentő feladata a kifogásolt magatartás, annak körülményei, bizonyítékai stb. megadása, minden egyéb minősítési típusú feladat a GVH hatáskörébe tartozik.

Akkor tehát, amikor a GVH azt rögzítette végzésében, és azzal védekezett eredményesen a peres eljárás során, hogy nem minősítettem a kifogásolt magatartást jellegét, és nem nyújtottam be kifejezett kifogást arra nézve, hogy a bejelentett közlések alkalmasak a fogyasztók befolyásolására, sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom, mivel olyan nyilatkozat elmaradását rótták a terhemre, amelyet nem csak hogy nem volt kötelességem megtenni, de ténylegesen sem volt rá lehetőségem.

A Törvényszék, bár ezt a perben kifogásoltam, erre a kérdésre nem tért ki a Végzésben.

2.1.3. Az észszerűtlen és a vonatkozó ismereteknek ellentmondó határozatok

Mind a GVH végzése, mind a Végzés olyan megállapításokat tartalmaz (külön kiemelve a boldogság fogalmának állatokra való értelmezhetőségét), amelyek a bírósági beadványokban részletesen kifejtettek szerint ellentmondanak mind a hétköznapi racionalitásnak, mind az

adott területre vonatkozó kutatási eredményeknek. Különösen súlyos példája ennek a „boldog tehének” kifejezés költői túlzásnak minősítése, és ennek Törvényszék általi elfogadása egy olyan eljárásban, amelyben kutatásokkal támasztottam alá a kifejezés fogyasztókra gyakorolt hatását, és azt, hogy az milyen marketingértékkel bír.

2.1.4. A meg nem ismerhető bírói gyakorlatra való hivatkozás

A GVH jogi érvelése meg nem ismerhető gyakorlatra alapoz, amit a Törvényszék szintén elfogadott, erről lásd a 3. pontot.

A felperes által meg nem ismerhető bírósági gyakorlatra való hivatkozás álláspontom szerint annak ellenére is eléri a fegyveregyenlőség sérelmének szintjét, hogy a fegyverek egyenlőségéről az eljárási jogok és az eljárás iratainak megismerhetőségével összefüggésben születtek alkotmánybírósági döntések. Az a jogi helyzet ugyanis, hogy a GVH mint az összes ilyen tárgyú per alperese a végzések kötelező címzettjeként teljes mértékben a bírósági gyakorlat birtokában van, míg az a közzététel hiányában másik fél számára nem hozzáférhető, álláspontom szerint arra vezet, hogy a felek nem képesek eljárási jogaikat azonos feltételek mellett gyakorolni.

Ez a jogi helyzet analóg azzal a jogi helyzettel, amely a 60/1992. (XI. 17.) AB határozat meghozatalához vezetett: a bírósági határozatok e tárgykörben nem nyilvánosak, és további jogorvoslat hiányában tartalmuk felettük sem a jogorvoslati fórum, sem a nyilvánosság kontrollja nem érvényesül.

2.1.5. Az anyagi és eljárási jogszabálysértések

Kisebb jelentőségű jogszabálysértések mellett három olyan jogszabálysértést szükséges megemlíteni, amely érdemi kihatással volt az eljárásbeli helyzetemre és közvetlenül érinti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

A Törvényszék a Tpv. 43/H. § (10) bekezdésének egyértelmű rendelkezése ellenére kötelezett jogi képviselő igénybevételére, adminisztratív eszközzel növelve így meg az eljárási költségeket.

A GVH végzése több olyan mérlegelést igénylő kérdést tárgyal, amelyeknél nem sorolja fel a mérlegelési szempontokat, a perben ezeket jeleztem is. A Törvényszék az Ákr. és a Kp. már hivatkozott rendelkezései ellenére ezeket nemcsak, hogy helybenhagyta, de az indokolással is adós maradt.

A Végzés számos érdemi kérdésben nem tartalmaz semmilyen indokolást, így nem indokolja sem azt, hogy miért lett volna kötelességem a Tpv. 43/H. § (1) bekezdése, és a kötelezően alkalmazandó nyomtatvány ellenére minősítenem a kifogásolt magatartást, sem azt hogy az egyébként nem megismerhető gyakorlatnak miért felelt meg a GVH végzése, sem azt, hogy miért nem vizsgálta, hogy a GVH – ha a meg nem ismerhető gyakorlat szerint kötve van a bejelentésben foglaltakhoz – miért nem volt köteles az egyébként a kifejezetten szigorúan megítélendő „legboldogabb” kifejezés használatának indokoltságát vizsgálni. A perben felhozott bizonyítékaim és érveim teljes figyelmen kívül hagyása mellett.

2.1.6. Összefoglalva

A Tpvt. és a Kp. rendelkezéseinek alaptörvénykonform alkalmazásával a tisztességes eljárás követelményeinek megfelelő eljárás lett volna lefolytatható, azonban az eljárásban felhozott tények, bizonyítékok és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyása arra vezetett, hogy nem csak hogy eljárási jogaimmal nem tudtam ténylegesen élni, ennek indokait sem adta a Törvényszék, és azáltal, hogy a Törvényszék egy olyan végzést hagyott érdemi indokolás nélkül helyben, amely

- nem megismerhető joggyakorlat alapján,
- a tények és a vonatkozó tudományos ismeretek figyelmen kívül hagyásával,
- a mérlegelést igénylő kérdések indokolása nélkül

utasította el a bejelentésem, a hatékony jogorvoslat lehetőségétől is elzárt.

2.2. Az OBH utasítás alaptörvény-ellenessége

Az OBH utasítás hivatkozott rendelkezése szerint a bírósági határozatok anonim közzététele vonatkozásában közigazgatási ügyszakban a végzés nem minősül érdemi határozatnak, annak ellenére, hogy a Bszi. 163. § (1) bekezdése szerint ha a felülvizsgált közigazgatási határozatot egyfokú eljárásban hozták, és a bíróság határozata ellen nincs helye rendes jogorvoslatnak, a közigazgatási perben az ügy érdemében hozott határozatot közzé kell tenni, függetlenül attól, hogy az ítélet vagy végzés.

Az OBH utasítás értelmező rendelkezése a Kp. 86. § (1)-(2) bekezdésére utal vissza, amely szerint a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében ítélettel vagy részítélettel dönt. Azonban a jelen indítvány alapjául szolgáló eljárásban a bíróság – annak ellenére, hogy az eljárás peres eljárás – a Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése alapján az ügy érdemében is végzéssel dönt – legalábbis a gyakorlat ezt az értelmezést követi. Tekintettel arra, hogy a Bszi. 163. § (1) bekezdése nem rendelkezik a közzéteendő határozat formájáról, és arra, hogy a Kp. és a Tpvt. a közigazgatási peres szabályok vonatkozásában általános-különös viszonyban áll egymással, a közzéteendő határozatok tárgykörében a három törvény között nincs normakollízió, azt az OBH utasítás teremti meg azzal, hogy kizárólag a Kp. szerinti főszabálynak megfelelő határozatok (azaz az ítélet és a részítélet) közzétételét teszi lehetővé, elfeledkezve az olyan kivételekről, mint amilyen a Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése alapján az ügy érdemében hozott végzés is.

A nyilvánvaló formai alaptörvény-ellenességen túl, ez a szabályozás álláspontom szerint egyrészt a jelen eljárásban is alkalmazásra került azáltal, hogy a Végzés az OBH utasítás alapján nem megismerhető gyakorlatra alapoz, másrészt pedig közvetlenül sérti a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság elvét, és a közérdekű adatok megismeréséhez való jogom.

A jogbiztonság elve azáltal sérül, hogy a Törvényszék ítéletét nem jogszabályra alapította. Elismerve, hogy a jogszabályok a jogalkalmazás során válnak élővé, a jogbiztonság feltétele az is, hogy ez a jogalkalmazói gyakorlat mindenki számára megismerhető legyen (a személyes adatok védelme által indokolt korlátozásokkal). A jelen indítvány tárgyát képező

eljárásban ez az OBH utasítás hivatkozott rendelkezéséből fakadóan nem valósulhat meg. A konkrét eljárásban ráadásul a Végzés úgy alapoz az egyébként sem megismerhető gyakorlatra, hogy meg sem indokolja, hogy az egyes konkrét tényállási elemeket hogyan illeszthetők a korábbi gyakorlatba. Ez a megoldás nem hogy a kontinentális jogrendszerekben, de a precedensjogban is példátlan.

Az anonim módon közzéteendő határozatok Bszi.-ben meghatározott köre az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37. § (2) bekezdése szerint közzéteendő adat, ezért a közzétételt a Bszi. 163. § (1) bekezdésével ellentétesen szabályozó OBH utasítás 2. § 4. pont 4.3. alpontja azáltal, hogy a Jat. 24. § (1) bekezdését sértő módon jogszabállyal ellentétes, és sérti az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított, közérdekű adatok megismeréséhez való jogomat.

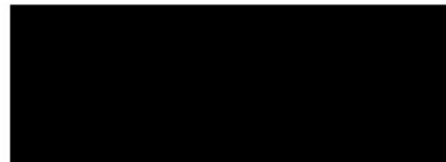
3. Egyéb nyilatkozatok

Nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

Nem járulok hozzá személyes adataim nyilvánosságra hozatalához.

Budapest, 2018. szeptember 6.

Üdvözlettel,

indítványozó

Mellékletek:

1. Bejelentés
2. GVH B/1039-010/2017. számú végzése
3. Keresetlevél
4. A Törvényszék 105.K.700.493/2018/4. számú végzése
5. 2018. április 25-i beadvány
6. 2018. május 10-i beadvány
7. Védirat
8. 2018. június 27-i beadvány
9. Viszontválasz
10. A Fővárosi Törvényszék **105.K.700.493/2018/15.** számú végzése